

[Frandsen.]

Det andet centrale punkt, jeg nævnte, er spørgsmålet om anmeldelse af ulykker og sygdomme, og dér er dette forslag helt i orden, men hvor meget hjælper det i henseende til det præventive arbejde med beskyttelsen af de beskæftigede? Der er andre ting, som er mindst lige så centrale i det forebyggende arbejde. Der er spørgsmålet om den lægelige kontrol på arbejdspladserne, der er spørgsmålet om registrering af erhvervssygdomme, hvor effektiv den er; vi kan se på de statistikker, vi har i Danmark, og dem, man har i andre lande, bl. a. i de nordiske lande, at man registrerer helt forskellige erhvervssygdomme, og at man ikke registrerer lige mange erhvervssygdomme. Det er et spørgsmål, om vi gør nok på det område, om vi anerkender tilstrækkelig mange sygdomme som værende erhvervssygdomme. Ligeså er det et spørgsmål, om de midler og materialer og maskiner, der kommer ud på arbejdsmarkedet, er tilstrækkeligt sikrede, inden de kommer ud. Vi har i øjeblikket til behandling forslag til lov om levnedsmidler, hvor man siger, at det er producenten, der skal sørge for, at der ikke er nogen fare eller nogen risiko ved de varer, de sender ud. Man kan næsten sige, at med hensyn til det, der kommer ud på arbejdsmarkedet, er bevisbyrden omvendt, dér kræver man ikke i tilstrækkelig grad af producenterne, at maskinerne, de kemiske midler og materialer i øvrigt er i orden; der går en række år, og så viser det sig, at de materialer, man nu har brugt i en årrække, ikke var ordentligt undersøgt, og så risikerer man netop, at arbejderne bliver udsat for en række sygdomme, og så først forbyder man stoffet efter adskillige års forløb. Man bør nok i højere grad se på, om ikke der er mulighed for, at man dér kan få sat noget ind, og så vil netop en statistik jo også i højere grad komme til sin ret, for en statistik som den, der er foreslået, vil under de nuværende forhold kun kunne give et begrænset resultat; der er også andre ting, f. eks. hele kontrollen med lægetilsyn og med de midler

og materialer, der kommer på markedet, der må ind i billedet.

Det tredje punkt, som også for os er centralt, er arbejderbeskyttelsesfondens størrelse, og her er vi fuldstændig enige i, at det er et område, hvor man må sætte midler og mange midler af. Vi er også villige til at se på, om der er mulighed for at finde flere midler til denne fond, for det er så afgjort noget, som vil styrke sikkerheden på arbejdspladserne.

Med disse bemærkninger kan jeg sige, at vi vil være velvillige over for alle de ting, der ligger i lovforslaget; vi mener bare ikke, det er vidtgående nok. Vi mener, at det er meget centralt, når vi i denne tid så meget diskuterer økonomisk demokrati og medindflydelse og den slags ting, at man også sikrer, at de beskæftigede ikke bliver udsat for en række erhvervssygdomme og helbredsnedbrydende ting på arbejdspladserne, for det hjælper jo ikke ret meget, at man får en del af ejendomsretten, hvis man samtidig fortsat kan risikere at blive udsat for en række andre ting, der nedbryder det, som man nu engang har opbygget. Derfor er det, at vi i SF har fremsat vort forslag, som ikke er i strid med det, regeringen nu har fremsat omkring arbejderbeskyttelseslovgivningen, men bare er betydelig mere vidtgående, fordi vi mener, det simpelt hen er så centralt, når vi skal føre en diskussion om økonomisk og industrielt demokrati.

Arbejdsministeren (Erling Dinesen): Jeg vil gerne sige tak til ordførerne for de indlæg, der har været her, og som stort set har været positive, selv om der har været et par enkelte bitre mandler imellem, hvad jeg også forventede.

Hr. Bertel Pedersen rejste spørgsmålet om sikkerhedstjenesten inden for bygge- og anlægsområdet og sagde, at der var behov for kontrol, hvad jeg er ganske enig i. Jeg vil gerne oplyse helt konkret, at arbejdsrådet for længst på min anmodning har taget spørgsmålet om særlige sikkerhedsregler for byggeri og anlæg og lastning og losning op